

съ мъжа ѝ. Дохожда при мене уплашена, разтревожена, разказва ми цѣлата работа. Казахъ ѝ да не се безпокои, нищо лошо нѣма въ тази работа. Мжжътъ ѝ е станалъ доста чувствителенъ, вследствие на което се съобщава по своето радио съ жителитѣ на невидимия свѣтъ, както хората на земята се съобщаватъ по радио съ всички градове и държави въ свѣта. Този човѣкъ има антена, чрезъ която се съобщава и съ хората на земята. Единъ день чулъ, че нѣкой го каратъ да се качи на аеропланъ, но той отказалъ. Въ сжщностъ, той може да е чулъ разговоръ между други нѣкой хора. Като заболѣватъ, много хора започватъ да бълнуватъ. Какво нѣщо е бълнуването? Бълнуването не е нищо друго, освенъ съобщение съ невидимия свѣтъ, но понеже тогава човѣкъ не е здравъ, той не може правилно да възприема и предава тия съобщения. Човѣкъ трѣбва да бжде толкова чувствителенъ, да схваща нѣща, които ще се реализиратъ едва следъ десетки години, а нѣкога и следъ вѣкове. Колкото по-чувствителенъ е човѣкъ, толкова по-голямъ страдания има. Обаче, това не трѣбва да го плаши. Страданията сж благо за човѣка. Тѣ могатъ да го предпазятъ отъ известни изкушения.

При единъ светия, по народностъ руснакъ, отъ княжеско произхождение, отишла една красива жена, съ намѣрение да го изкушава. Като я видѣлъ, той турилъ прѣста си въ пламъка на запаления свѣтилникъ и започналъ да говори съ нея. Въ това време прѣстътъ му горѣлъ. Той си причинилъ тази болка съзнателно, за да отклони ума си отъ мислитѣ на своята посетителка. Той си казалъ: По-добре прѣстътъ ми да гори, отколкото сърцето. И наистина, по-добре е да изгори прѣста на човѣка, защото той е единъ малкъ удъ отъ тѣлото му, отколкото да гори сърцето, което съставя почти цѣлия човѣкъ. Като видѣла всичко това, жената се смутила отъ своето поведение и каза на светията: Моля ти се, извини ме! Азъ влѣзохъ въ келията ти съ лошо намѣрение, но разкайвамъ се, готова съмъ да измѣня начина на живота си. Свали прѣста си отъ пламъка! Тази твоя постѣпка събуди въ мене желание да водя чистъ животъ, да служа на Бога, на ближнитѣ си и на себе си, както ти служишъ.

Нѣкой страда, пѣшка, отчайва се и казва: Нѣма вече животъ за мене. Казвамъ: не бивайте толкова маловѣрни. Следвайте пътя къмъ Бога и не се плашете. Страданията ви не сж голѣми. Богъ е турилъ прѣста ви на пламъка на